

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Latvijas Dzelzceļš“ VAS versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-154/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikli 94 lõige 1 ja artikkel 96 — Ühenduse välitransiidiprotseduur — Printsipaali vastutus — Artiklid 203 ja 204 ning artikli 206 lõige 1 — Tollivõla tekkimine — Tollijärelevalve alt väljaviimine — Tolliprotseduuri kasutamise tuleneva kohustuse täitmata jätmine — Kauba täielik hävimine või pöördumatu kahjustumine kauba laadi, ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu tõttu — Artikkel 213 — Tollivõla tasumine solidaarselt — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Artikli 2 lõige 1 ning artiklid 70 ja 71 — Maksustatav teokoosseis ja maksu sissenõutavus — Artiklid 201, 202 ja 205 — Isikud, kes on kohustatud maksu tasuma — Koorma puudujäägi tuvastamine sihttolliasutuses — Tsisternvaguni all asuv valesti suletud või vigastatud tühjendusseade)

(2017/C 239/19)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Latvijas Dzelzceļš“ VAS

Kostja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik ja mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 203 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav siis, kui ühenduse välitransiidiprotseduuri sihttolliasutusele ei esitata kogu kaupa, mis oli suunatud sellele tolliprotseduurile, selle tõttu, et kaup on hävinud või pöördumatult kahjustunud, ja see asjaolu on piisavalt tõendatud.
2. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 648/2005) artikli 204 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui ühenduse välitransiidiprotseduuri sihttolliasutusele ei esitata kogu kaupa, mis oli suunatud sellele tolliprotseduurile, selle tõttu, et kaup on hävinud või pöördumatult kahjustunud, ja see asjaolu on piisavalt tõendatud, siis tekib sellises olukorras, mille puhul on tegemist asjaomase tolliprotseduuriga seotud kohustuse, nimelt kauba sihttolliasutusele puutumatul kujul esitamise kohustuse täitmata jätmisega, üldjuhul tollivõlg impordil kauba selle osa suhtes, mida mainitud tolliasutusele ei esitata. Liikmesriigi kohus peab välja selgitama, kas käesoleval juhul vastab selline asjaolu nagu tühjendusseadme vigastus määruse (EMÜ) nr 2913/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 206 lõike 1 tähenduses vääramatu jõu ja ettenägematu asjaolu mõisteid iseloomustavatele tingimustele, see tähendab kas see asjaolu on vedelike transpordiga tegeleva ettevõtja jaoks ebatavaline ning temast sõltumatu ning kas selle tagajärgi ei oleks vaatamata rakendatud hoolsusele saanud vältida. Seda tehes peab asjaomane kohus eelkõige arvesse võtma seda, kas ettevõtjad nagu printsipaal ja vedaja on järginud tsisternide tehnoseisundit ning selliste vedelike nagu lahusti vedu käsitlevaid kehtivaid eeskirju ja nõudeid.
3. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 2 lõike 1 punkti d ning artikleid 70 ja 71 tuleb tõlgendada nii, et käibemaksu ei tule tasuda ühenduse välitransiidiprotseduurile suunatud kauba selle osa eest, mis on täielikult hävinud või pöördumatult kahjustunud.

4. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 96 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 204 lõike 1 punktiga a ja artikli 204 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et printsipaal on kohustatud tasuma tollivõla, mis on tekkinud ühenduse välitransiidiprotseduurile suunatud kauba osas, kuigi vedaja ei ole täitnud selle seadustiku artikli 96 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ja eelkõige kohustust esitada ette nähtud tähtaja jooksul sihttolliasutuses see kaup puutumatul kujul.
5. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 648/2005) artikli 96 lõike 1 punkti a ja lõiget 2 ning artikli 204 lõike 1 punkti a ja lõiget 3 ning artiklit 213 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi toll ei ole kohustatud rakendama solidaarvastutust vedaja puhul, keda paralleelselt printsipaaliga tuleb lugeda tollivõla tasumise eest vastutavaks.

(¹) ELT C 191, 30.5.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Rechtbank Noord-Nederland'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Bas Jacob Adriaan Krijgsman versus Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

(Kohtuasi C-302/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõike 1 punkt c — Reisijatele lendude tühistamise eest antav hüvitis ja abi — Hüvitise maksmise kohustusest vabastamine — Veebipõhise reisibüroo vahendusel sõlmitud veoleping — Lennuettevõtja, kes teatas reisibüroole lennu kellaaja muutusest õigeaegselt — Reisibüroo, kes edastas reisijale selle teabe e-kirjaga kümme päeva enne lendu)

(2017/C 239/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Nederland

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bas Jacob Adriaan Krijgsman

Kostja: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91) artikli 5 lõike 1 punkti c ja artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et lennu teenindav lennuettevõtja on lennu tühistamise korral kohustatud maksma neis sätetes ette nähtud hüvitist, kui lennu tühistamisest ei ole reisijale teatatud vähemalt kaks nädalat enne kavandatud väljumisaega, kaasa arvatud juhul, kui lennuettevõtja on vähemalt kaks nädalat enne lennu väljumisaega teatanud tühistamisest reisibüroole, kelle vahendusel veoleping asjaomase reisijaga sõlmiti, ja kui reisibüroo ei ole reisijale vastava tähtaja jooksul tühistamisest teatanud.

(¹) ELT C 326, 5.9.2016.